

نقش مولفه های هویتی-فرهنگی در پوشش و معماری ایرانی با نگاهی بر جهانی شدن فرهنگ

مهناز رضائی^{۱*}، ارمیا قادری^۲

۱- دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات ، mahnaz.rezaei111@yahoo.com
۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال ، armia@email.com

چکیده

امروزه ارتباط میان پوشش و معماری بیشتر مورد توجه قرار گرفته است، همان گونه که با پیشرفت علوم و تکنولوژی ، مرزهای نظام طراحی هرکدام را تغییر داده ، ساختمان ها بیشتر سیال و پوشش ها بیشتر معمارانه شده اند. مطالعه ارتباط بین معماری و طراحی مد و چگونگی تاثیر این دو بریکدیگر منجر به طراحی امروزی، با استفاده از الگوی پوشش ایرانی می گردد. هدف از این پژوهش تلاشی برای بقای فرهنگ و هویت ایرانی در پوشش و معماری معاصر می باشد. پوشاک مردم ایران نوعا یکی از اسناد هویت ملی آنان به شمار می رود. حضور اقوام در سرزمین ایران ، این کشور را به یکی از غنی ترین مراکز فرهنگی جهان تبدیل کرده است. هر یک از اقوام ایرانی صرف نظر از احساس تعلق ملی به دین ، فرهنگ و سرزمین ایران دارای میراث فرهنگی خاص خود می باشند. در این پژوهش در صدد پاسخ به ارتباط بین پوشش و معماری ایرانی وجود دارد و جهانی شدن فرهنگ چه تاثیری بر هویت ملی معاصر گذاشته است؟ و این تاثیر چگونه بر معماری و پوشش ما اثر گذاشته است؟ در این مقاله روش تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی بوده و اطلاعات آن به شیوه کتابخانه ای و استفاده از منابع و اطلاعات موجود در کتب و مقالات جمع آوری شده است. معماری و مد هر دو متونی فاقد مرزهای روشن و متعین اند؛ هر دو بافتی تازه از ارجاعات گذشته و رمزگان یا قواعد و گفتمان های اجتماعی اند که به درون متن جدید نفوذ می کنند و در همان جا بازپخش می شوند؛ و هر دو مدام از ارجاع به بنیان های نظری و بیرون خود برای معنا ساختن نیرو می گیرند. لباس و معماری همواره نشانه چیزی هستند و بر کارکرد و مفهومی خاص دلالت دارند و هیچ گاه از این کنش ها باز نمی ایستند.

واژه های کلیدی: هویت ملی، فرهنگ، پوشش، معماری ایرانی